

ΚΡΑΤΙΚΗ
ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Έργα Μουσόργκσκι, Μπρουχ & Σιμπέλιους

Διεύθυνση Ορχήστρας: **Mihkel Kütson**
Βιολί: **Νίκος Πίττας**

Μοντέστ Μουσόργκσκι (1839-1891): Νύχτα στο Φαλακρό Βουνό (εκδοχή Rimsky-Korsakov)

Μαξ Μπρουχ (1838-1920): Κοντσέρτο για βιολί αρ. 1 σε σολ ελάσσονα, έργο 26

Γιαν Σιμπέλιους (1865-1957): Συμφωνία αρ. 5 σε μι ύφεση μείζονα, έργο 82

27/01/2017
ώρα: 20.30
Αίθουσα Τελετών
Α.Π.Θ.

Εισιτήρια:
15€, 10€, 5€

IANOS
Ισχύει 20% έκπτωση
στους κατόχους
της **IANOS CLUB CARD**

Προώληση εισιτηρίων:
Εκδοτήριο ΚΟΘ, Λεωφόρος Νίκης 73
τηλ. **2310 236990**
& από το www.tssso.gr

www.tssso.gr

ΧΟΡΗΓΟΙ ΦΙΛΟΞΕΝΙΑΣ:

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ:

Ακούτε κάθε Τρίτη 18:00-19:00 την εκπομπή
Η Κ.Ο.Θ. ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΑ
με τον Θανάση Γωγάδη,
από τον 9,58 fm και το Γ' Πρόγραμμα

Διευθυντής Κ.Ο.Θ.
Γεώργιος Βράνος
Αν.Διοικητική Διευθύντρια Κ.Ο.Θ.
Χρυσή Γκαρίπη

Ειδικό Ταμείο Οργάνωσης
Συναυλιών (Ε.Τ.Ο.Σ.) της Κ.Ο.Θ.
Πρόεδρος
Ούβε Μάτσκε
Αντιπρόεδρος
Δημήτριος Χανδράκης
Μέλη
Θεοφάνης Καραγιώργος
Εύη Δελφινόπουλου
Ελευθερία Παπαδημητρίου

ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

Α' Βιολιά Σ. Παπάνας, Α. Σουσιάμολου (Εξαρ) / Γ. Πετρόπουλος, Θ. Πατσαλίδης (ΚοΡΑ) / Ε. Παπαδημήτρης, Ε. Δελφινόπουλου, Κ. Αρχοντής, Γ. Κανδυλίδης, Γ. Παπά, Μ. Σπανού, Ε. Ταλακούδη, Χ. Λαζαρίδου, Γ. Γαρυφαλλάς, Έ. Λάππα, Σ. Κακάμπουρας (Tutti)
Β' Βιολιά Α. Τζίμα, Α. Παπανικολάου (ΚοΡΑ) / Α. Τζαφέρης, Ν.Μπόγκοραντ (ΚορΒ) / Μ. Τοπσιίδης, Θ. Θεοδωρίδης, Δ. Παπαστεργίου, Ι. Both, Ε. Κουζώφ, Π. Μυλαράκη, Ε. Αδαμόπουλος, Μ. Εκλεκτού, Γ. Κουγιουμτζόγλου, Μ. Μιχαηλίδης, Ί. Σελαμαζίδης, Ί. Συμονίδου, Α. Μισυρλή, Ν. Τσανακάς, Ι. Τοπούρια (Tutti)
Βιόλες Ν. Νικολαΐδης, Χ. Σεϊρά (ΚοΡΑ) / Α. Πορίχης, Α. Βόλτση (ΚορΒ) / Φ. Ποπίκα, Ε. Παραλίκα, Χ. Βλάχος, Κ. Μητροπούλου, Β. Θεοδωρίδου, Δ. Δελφινόπουλος, Ρ. Τερζιάν, Δ. Φωτιάδης, Π. Μεταξάς, Θ. Σουργκούνης (Tutti)
Βιολοντσέλα Β. Σαΐτης, Α. Χανδράκης, Ν. Γκουντίμοβ (ΚοΡΑ) / Λ. Μανώλα (ΚορΒ) / Β. Δάβαρης, Δ. Πολυζωίδης, Γ. Στέφος, Χ. Γρίμπας, Μ. Ανισέγκου, Δ. Αλεξάνδρου, Ι. Κανάτσου, Ζ. Στέπιτς (Tutti)
Κοντραμπάσα Χ. Χειμαριός (ΚοΡΑ)/ Γ. Χατζής, Η. Σουμελίδης (ΚορΒ) / Ε. Μπουλασίκη, Ε. Παντελίδου, Μ. Σαπουτζής, Γ. Πολυχρονιάδης (Tutti)
Φλάουτα Ν. Δημόπουλος, Ό. Γκόγκας (ΚοΡΑ) / Γ. Ανισέγκος, Μ. Χατζή (ΚορΒ) /Ν. Κουκής (Tutti)
Όμποε Δ. Καλπαζίδης, Δ. Κίτσος (ΚοΡΑ) / Γ. Τσίγιας-Ραζάκοβ, Π. Κουγιουμτζόγλου (ΚορΒ)
Κλαρινέτα Κ. Παπαδό-πουλος, Χ. Γρασινίδης (ΚοΡΑ) / Α. Σταυρίδης (ΚορΒ) / Β. Καρατζίβας (Tutti)
Φαγκότα Γ. Πολίτης (ΚοΡΑ) / Κ. Βαβάλας, Μ. Πουλιούδη (ΚορΒ) / Μ. Ηλιοπούλου (Tutti)
Κόρνα Τ. Ελευθεριάδης, Τ. Παπαδόπουλος (ΚοΡΑ) /Β. Βραδέλης, Π. Φειζός (ΚορΒ) / Δ. Δεσποτόπουλος (Tutti)
Τρομπέτες Σ. Παπαδόπουλος, Γ. Νέτσκας (ΚοΡΑ) / Γ. Λασκαρίδης (ΚορΒ) / Δ. Κουρατζίνος (Tutti)
Τρομπόνια Φ. Στεφανίδης, Α. Ντώνες (ΚοΡΑ) / Φ. Δράκος, Γ. Κόκκορας (ΚορΒ) / Ε. Μπαλλάς (Tutti)
Τούμπα Π. Γεωργιάδης (ΚορΒ)
Τύμπανα Δ. Βίττης, Β. Αφανάσιεβ (ΚοΡΑ)
Κρουστά Ε. Αγγουριδάκης, Ν. Μιχαηλίδου (Tutti)
Άρπα Κ. Γίμα (ΚοΡΑ)
Πιάνο Μ. Λιακοπούλου (ΚοΡΑ)

Ώφορος Κ.Ο.Θ. Α. Χανδράκης **Βοηθός Εφόρου** Δ. Φωτιάδης

** Οι μόνιμοι μουσικοί της Κ.Ο.Θ. αναφέρονται με σειρά αρχαιότητας*

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

Μ. Νιμπή (Γραμματεία), Μ. Πατακωνσταντίνου (Γραμματεία Καλλ. Διεύθυνση – Εκπαιδευτικά Προγράμματα), Φ. Χατζησίμου (Υλοποίηση Καλλ. Προγραμματισμού), Ν. Κυριακού (Προβολή & Επικοινωνία), Θ. Καραμανίδου (Μουσική Βιβλιοθήκη - Αρχείο), Μ. Αδάμος, Έ. Τερζή (Λογιστήριο), Π. Γιάντσης, Γ. Νιμπής (Φροντιστές), Ν. Κάκογλου (Κλητήρας), Ε. Παράχου (Ταμείο)

Επιμέλεια εντύπου - κείμενα: Νίκος Κυριακού
Σχεδιασμός: ARTCORE
Εκτύπωση: Σχήμα & Χρώμα

Απαγορεύεται η φωτογράφιση και η βιντεοσκόπηση κατά τη διάρκεια της συναυλίας.
Η είσοδος στη συναυλία επιτρέπεται σε παιδιά άνω των έξι ετών.

Mihkel Kütson

διεύθυνση ορχήστρας

Γεννημένος το 1971 στην Εσθονία, ο Mihkel Kütson είναι Καλλιτεχνικός Διευθυντής της Όπερας Krefeld - Mönchengladbach στη Γερμανία από την περίοδο 2012/2013.

Μετά τις σπουδές του στη Μουσική Ακαδημία της Εσθονίας και στο University of Music & Drama του Αμβούργου, με υποτροφία DAAD στην τάξη του καθηγητή Klaus Peter Seibel, ανέλαβε τη θέση του Καλλιτεχνικού Διευθυντή και του Αρχιμουσικού της Όπερας και της Συμφωνικής Ορχήστρας του Ταρτού στην Εσθονία (1994-2004). Υπήρξε επίσης Αρχιμουσικός της Όπερας του Ανόβερου (2002 – 07), όπου και διέυρνε το οπερατικό του ρεπερτόριο. Το 2002 έγινε δεκτός στο πρόγραμμα 'Dirigentenforum' του Γερμανικού Μουσικού Συμβουλίου και το 2006, ως νικήτης πλέον του Γερμανικού Βραβείου Συμφωνικής Ορχήστρας, πήρε τη θέση του Καλλιτεχνικού Διευθυντή στο Κρατικό Θέατρο και τη Συμφωνική Ορχήστρα Schleswig-Holstein (2007-12).

Ο Mihkel Kütson έχει εμφανιστεί με πολλές σημαντικές ορχήστρες όπως τις: Staatskapelle Dresden, Rundfunk-Sinfonieorchester Berlin, Deutsches Symphonie-Orchester Berlin, WDR Symphony Orchestra Cologne, NDR Radiophilharmonie Hannover, SWR Radio Symphony Stuttgart, Dortmund

Philharmonic, τη Συμφωνική Ορχήστρα του Ντύσελτορφ, τις Φιλαρμονικές της Νυρεμβέργης και της Στουτγάρδης, τη Deutsche Kammerphilharmonie της Βρέμης, τις Κρατικές Ορχήστρες Θεσσαλονίκης και Αθηνών, την Εθνική Συμφωνική Ορχήστρα της Ιρλανδίας, τη Φιλαρμονική της Βαρσοβίας, την Εθνική Ορχήστρα της Εσθονίας και τη Φιλαρμονική Ορχήστρα της Ταϊβάν.

Στον τομέα της όπερας συνεργάζεται συχνά με την Όπερα της Δρέσδης και την Komische Oper στο Βερολίνο, την Εθνική Λυρική Σκηνή της Εσθονίας ενώ ξεχωρίζει και η συνεργασία του με τη Συμφωνική Ορχήστρα Staatskapelle του Χάλλε.

Τη σεζόν 2016-16 έχει διευθύνει, μεταξύ άλλων, τα έργα 'Peter Grimes', 'Rosenkavalier', 'Un ballo in maschera' και 'Katja Kabanova'.

ΝΙΚΟΣ ΠΙΤΤΑΣ

βιολί

Ο Νίκος Πίττας γεννήθηκε στην Λευκωσία το 1982. Αποφοίτησε από το Εθνικό Ωδείο Κύπρου σε ηλικία 16 ετών λαμβάνοντας επίσης το Δίπλωμα LRSM από το Royal Schools of Music. Συνέχισε τις σπουδές του στις ΗΠΑ στο Peabody Conservatory του Johns Hopkins University με καθηγητή τον Herbert Greenberg, απ' όπου απέσπασε τα πτυχία BM, MM και GPD.

Έχει εκπροσωπήσει την Κύπρο στην Ορχήστρα Νέων της Μεσογείου. Το 1999, κατόπιν διαγωνισμού, ανακηρύχθηκε «Σολίστ της Χρονιάς» και προσκλήθηκε ως σολίστ στην Γλασκώβη από την Ορχήστρα Δωματίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Επίσης έχει εμφανιστεί ως σολίστ με την Κρατική Ορχήστρα Κύπρου, με τη Συμφωνική Ορχήστρα Morggavian της Τσεχίας και με τους Pharos Trust Soloists. Έχει παίξει σε συναυλίες μουσικής δωματίου με τους Ledra Soloists και με το Ensemble Philharmonia, υπό την διεύθυνση του μαέστρου Σπύρου Πιάσου. Έχει δώσει ρεσιτάλ για διάφορους φιλανθρωπικούς σκοπούς, στο Προεδρικό Μέγαρο, για τα Ηνωμένα Έθνη και για άλλες πολιτιστικές εκδηλώσεις. Το 1999 προσκλήθηκε από την Χαρά Καλομοίρη και την Ελένη Μουζάλα για ρεσιτάλ στην Σάμο προς τιμήν του αείμνηστου Μανώλη Καλομοίρη. Στις ΗΠΑ έχει εμφανιστεί μεταξύ άλλων, στο Kennedy Center στην Washington, D.C. και στο Music Festival του Aspen, όπου είχε την τιμή να συνεργαστεί με τον διεθνούς φήμης πιανίστα Leon Fleischer και τον μαέστρο David Zinnman.

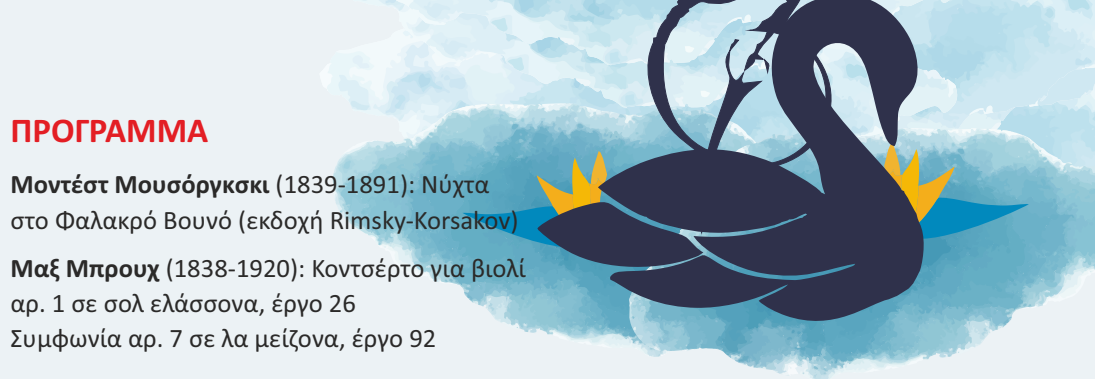
Έχει κερδίσει πρώτα βραβεία στους διαγωνισμούς του Towson University Fine Arts, στον Παναμερικανικό Διαγωνισμό ASTA, στο National School Orchestra Association, καθώς και σε Πανελλήνιο διαγωνισμό βιολιού όπου τιμήθηκε με χρυσό μετάλλιο από την UNESCO.

Έχει διατελέσει πρώτο βιολί στην ορχήστρα Baltimore Concert Artists, στην Annapolis Symphony Orchestra, στην Alexandria Symphony Orchestra of Washington, D.C., στην Orquesta Simfonica de Castilla y Leon στην Ισπανία, στη Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης και στην Bergen Philharmonic Orchestra στη Νορβηγία. Από το 2012 εκτελεί καθήκοντα ως Β' κορυφαίος της Συμφωνικής Ορχήστρας Κύπρου.

Έργα Μουσόργκσκι, Μπρουχ & Σιμπέλιους

Διεύθυνση Ορχήστρας: **Mihkel Kütson**

Βιολί: **Νίκος Πίττας**

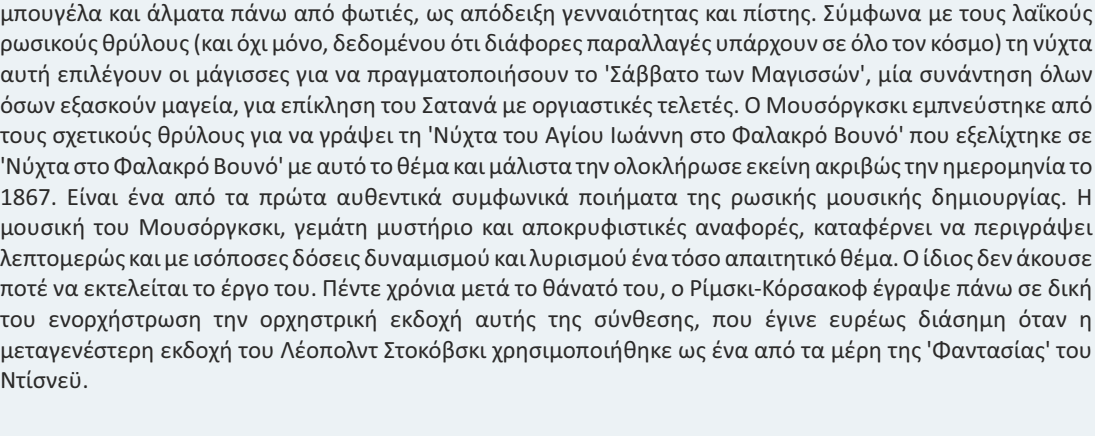
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Μοντέστ Μουσόργκσκι (1839-1891): Νύχτα στο Φαλακρό Βουνό (εκδοχή Rimsky-Korsakov)

Μαξ Μπρουχ (1838-1920): Κοντσέρτο για βιολί αρ. 1 σε σολ ελάσσονα, έργο 26
Συμφωνία αρ. 7 σε λα μείζονα, έργο 92

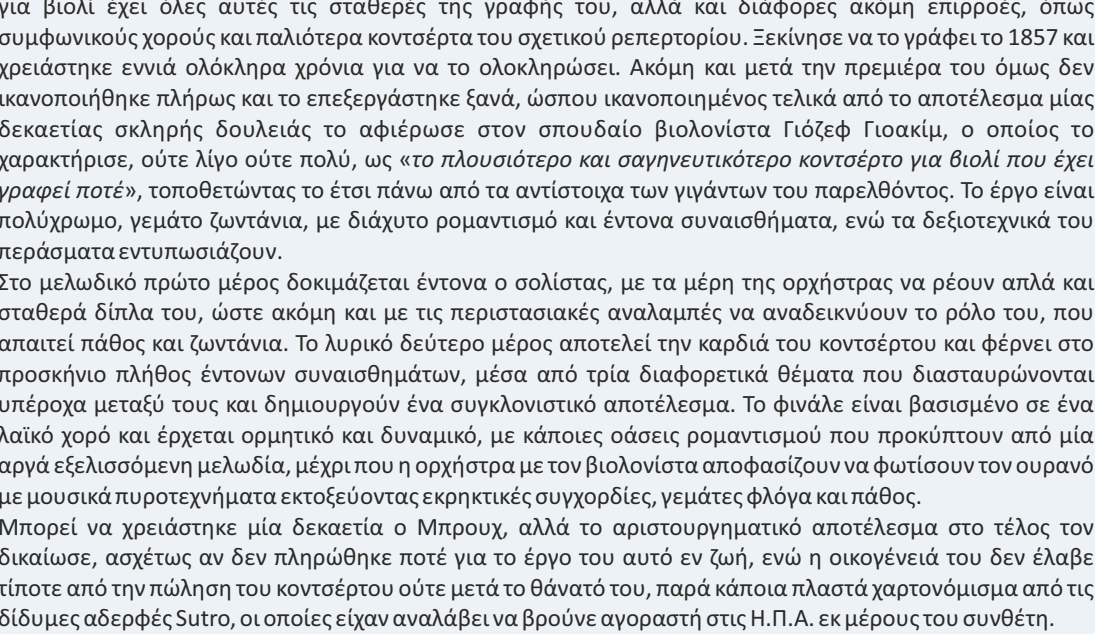
ΔΙΑΛΕΙΜΜΑ

Γιαν Σιμπέλιους (1865-1957): Συμφωνία αρ. 5 σε μι ύφεση μείζονα, έργο 82

Modest Mussorgsky (1839-1891): Νύχτα στο Φαλακρό Βουνό (εκδοχή Rimsky-Korsakov) **12'**

Η 'Νύχτα της Κουπάλα' είναι μία αρχαία παγανιστική γιορτή που εορτάζεται στις 24 Ιουνίου (ημέρα του θερινού ηλιοστασίου κατά το Ιουλιανό ημερολόγιο) σε πολλές ανατολικευρωπαϊκές χώρες με φάρσες, μπουγέλα και άλματα πάνω από φωτιές, ως απόδειξη γενναιότητας και πίστης. Σύμφωνα με τους λαϊκούς ρωσικούς θρύλους (και όχι μόνο, δεδομένου ότι διάφορες παραλλαγές υπάρχουν σε όλο τον κόσμο) τη νύχτα αυτή επιλέγουν οι μάγισσες για να πραγματοποιήσουν το 'Σάββατο των Μαγισσών', μία συνάντηση όλων όσων εξασκούν μαγεία, για επίκληση του Σατανά με οργιαστικές τελετές. Ο Μουσόργκσκι εμπνεύστηκε από τους σχετικούς θρύλους για να γράψει τη 'Νύχτα του Αγίου Ιωάννη στο Φαλακρό Βουνό' που εξελίχτηκε σε 'Νύχτα στο Φαλακρό Βουνό' με αυτό το θέμα και μάλιστα την ολοκλήρωσε εκείνη ακριβώς την ημερομηνία το 1867. Είναι ένα από τα πρώτα αυθεντικά συμφωνικά ποιήματα της ρωσικής μουσικής δημουργίας. Η μουσική του Μουσόργκσκι, γεμάτη μυστήριο και αποκρυφιστικές αναφορές, καταφέρνει να περιγράψει λεπτομερώς και με ισόποσες δόσεις δυναμισμού και λυρισμού ένα τόσο απαιτητικό θέμα. Ο ίδιος δεν άκουσε ποτέ να εκτελείται το έργο του. Πέντε χρόνια μετά το θάνατό του, ο Ρίμσκι-Κόρσακοφ έγραψε πάνω σε δική του ενορχήστρωση την ορχηστρική εκδοχή αυτής της σύνθεσης, που έγινε ευρέως διάσημη όταν η μεταγενέστερη εκδοχή του Λέοπολντ Στοκόβσκι χρησιμοποιήθηκε ως ένα από τα μέρη της 'Φαντασίας' του Ντίσευ.

Max Bruch (1838-1920): Κοντσέρτο για βιολί αρ. 1 σε σολ ελάσσονα, έργο 26 **24'**
I. Allegro moderato II. Adagio III. Allegro energico

Το συγκλονιστικό 'Κοντσέρτο για βιολί' του Μπρουχ είναι ένα άψογο δείγμα του γερμανικού ρομαντισμού, γραμμένο με τέχνη και βαθιά γνώση των δυνατοτήτων του οργάνου. Ο πολυγραφότατος συνθέτης αντλούσε έμπνευση από τον Μπραμς και τις παραδοσιακές λαϊκές μελωδίες, ενώ η γραφή του εμπριέχει πολλά υστερο-ρομαντικά στοιχεία, με κάποια προσήλωση πάντως στα κλασικά πρότυπα. Το πρώτο του κοντσέρτο για βιολί έχει όλες αυτές τις σταθερές της γραφής του, αλλά και διάφορες ακόμη επιρροές, όπως συμφωνικούς χορούς και παλιότερα κοντσέρτα του σχετικού ρεπερτορίου. Ξεκίνησε να το γράφει το 1857 και χρειάστηκε εννιά ολόκληρα χρόνια για να το ολοκληρώσει. Ακόμη και μετά την πρεμιέρα του όμως δεν ικανοποιήθηκε πλήρως και το επεξεργάστηκε ξανά, ώσπου ικανοποιημένος τελικά από το αποτέλεσμα μίας δεκαετίας σκληρής δουλειάς το αφιέρωσε στον σπουδαίο βιολονίστα Γιόζεφ Γιοακίμ, ο οποίος το χαρακτήρισε, ούτε λίγο ούτε πολύ, ως «*το πλουσιότερο και σαγηνευτικότερο κοντσέρτο για βιολί που έχει γραφεί ποτέ*», τοποθετώντας το έτσι πάνω από τα αντίστοιχα των γιγάντων του παρελθόντος. Το έργο είναι πολύχρωμο, γεμάτο ζωντάνια, με διάχυτο ρομαντισμό και έντονα συναισθήματα, ενώ τα δεξιοτεχνικά του περάσματα εντυπωσιάζουν.

Στο μελωδικό πρώτο μέρος δοκιμάζεται έντονα ο σολίστας, με τα μέρη της ορχήστρας να ρέουν απλά και σταθερά δίπλα του, ώστε ακόμη και με τις περιστασιακές αναλαμπές να αναδεικνύουν το ρόλο του, που απαιτεί πάθος και ζωντάνια. Το λυρικό δεύτερο μέρος αποτελεί την καρδιά του κοντσέρτου και φέρνει στο προσκήνιο πλήθος έντονων συναισθημάτων, μέσα από τρία διαφορετικά θέματα που διασταυρώνονται υπέροχα μεταξύ τους και δημιουργούν ένα συγκλονιστικό αποτέλεσμα. Το φινάλε είναι βασισμένο σε ένα λαϊκό χορό και έρχεται ορμητικό και δυναμικό, με κάποιες οάσεις ρομαντισμού που προκύπτουν από μία αργά εξελισσόμενη μελωδία, μέχρι που η ορχήστρα με τον βιολονίστα αποφασίζουν να φωτίσουν τον ουρανό με μουσικά πυροτεχνήματα εκτοξεύοντας εκρηκτικές συγχροδίες, γεμάτες φλόγα και πάθος.

Μπορεί να χρειάστηκε μία δεκαετία ο Μπρουχ, αλλά το αριστουργηματικό αποτέλεσμα στο τέλος του δικαίωσε, ασχέτως αν δεν πληρώθηκε ποτέ για το έργο του αυτό εν ζωή, ενώ η οικογένειά του δεν έλαβε τίποτε από την πώληση του κοντσέρτου ούτε μετά το θάνατό του, παρά κάποια πλαστά χαρτονόμισμα από τις ίδιους αδερφές Sutro, οι οποίες είχαν αναλάβει να βρουν αγοραστή στις Η.Π.Α. εκ μέρους του συνθέτη.

Jean Sibelius (1865-1957): Συμφωνία αρ. 5 σε μι ύφεση μείζονα, έργο 82 **35'**
I. Tempo molto moderato II. Andante mosso, quasi allegretto III. Allegro molto

Η 'Πέμπτη Συμφωνία' του Σιμπέλιους είναι ένα δημοφιλέστατο έργο του 20ου αιώνα, αρκετά διαφορετικό από τα προηγούμενά του, κυρίως λόγω της προσπάθειας του συνθέτη να ακολουθήσει τις εξελίξεις του μοντερνισμού στη σύνθεση. Ο Σιμπέλιους επιπλέον ήθελε να γράψει το magnum opus του λόγω της ανακήρυξης της ημέρας των 50^{ων} γενεθλίων του σε εθνική γιορτή. Ανικανοποίητος από την πρώτη εκτέλεση, χρειάστηκε τέσσερα χρόνια συνεχών αναθεωρήσεων, από την πρεμιέρα της το 1915 έως και το 1919, για να καταλήξει στην τελική μορφή του επικού αυτού έργου. Το διάστημα αυτό έγραφε στο ημερολόγιό του για το πώς εξελίσσονταν η σύνθεση της συμφωνίας του: «*...είναι σαν ένα όμορφο μωσαϊκό που έχει συνθέσει ο Θεός και μετά πήρε όλα τα κομμάτια στα χέρια Του, τα πέταξε μέσα στον κόσμο και τώρα πρέπει να αναδημιουργήσουμε τη συνολική εικόνα από τα κομμάτια αυτά*».

Το πρώτο μέρος ξεκινά με πρωταγωνιστές τα πνευστά, όπου ξεχωρίζει το μέρος των κόρνων. Η είσοδος των εγχόρδων γίνεται με τη διακριτική συνοδεία των ξύλινων πνευστών σε έναν όμορφο συνδυασμό πάθους και μελαγχολίας, την οποία φέρνει το φαγκότο. Οι τρομπέτες προαναγγέλλουν την αλλαγή διάθεσης που κυριαρχεί στη συνέχεια, με ένα χορευτικό θέμα να φέρνει τη χαρά και να οδηγεί στη θριαμβευτική κορύφωση. Στο δεύτερο μέρος κυριαρχούν δύο θέματα που αντιπαράτιθενται μεταξύ τους αρμονικά, με το πρώτο θέμα να εξελίσσεται κάπως βαριεστημένα, ενώ το ρυθμικό θέμα των εγχόρδων δοκιμάζει διάφορες παραλλαγές.

Το τρίτο μέρος της συμφωνίας έχει χαρακτηριστεί από ειδικούς ως 'το πλέον εντυπωσιακό φινάλε όλων των εποχών'. Εδώ κυριαρχεί το περίφημο 'κάλεσμα των κύκνων' που έχει χρησιμοποιηθεί πολλάκις στην ποπ και ροκ μουσική. Ο Σιμπέλιους το εμπνεύστηκε όταν άκουσε το κάλεσμα από δεκαέξι άγριους κύκνους, κατά τη διάρκεια μιας βόλτας στη λίμνη. Πριν από αυτό όμως, οι ήχοι φτερουγίζουν ψηλά, όλο και πιο ψηλά, για να φτάσουν ως τα σύννεφα στον ουρανό. Μετά τους κύκνους, η λάμψη και ο λυρισμός προχωρούν μαζί προς το μεγαλοπρεπές φινάλε, το οποίο ξεκινά με ένα εντυπωσιακό ξέσπασμα των χάλκινων πνευστών που συμπαρασύρει όλη την ορχήστρα και καταλήγει σε ένα εκστατικό κορύφωμα, με τις έξι ξεχωριστές συγχορδίες να δηλώνουν τον τελικό θρίαμβο. Ο μαέστρος για να ανταπεξέλθει στις απαιτήσεις καλείται να επιστρατεύσει τεχνική, αντοχή, αλλά και θεατρικότητα.

Ο Σιμπέλιους είχε δηλώσει πριν αρχίσει να γράφει την 'Πέμπτη Συμφωνία' του πως ονειρευόταν 'να γράψει μία συμφωνία που θα ήθελε ο Θεός να ακούσει από την ουράνια ορχήστρα Του'. Κανείς δεν μπορεί να γνωρίζει βέβαια τη γνώμη του Παντοδύναμου για το συγκεκριμένο έργο ή το ρεπερτόριο της ορχήστρας των ουρανών, όμως γνωρίζουμε θετικά πως το ανθρώπινο είδος το έχει κατατάξει στα πλέον σημαντικά του περασμένου αιώνα και πως είναι από τα πλέον πολυπαιγμένα παγκοσμίως έργα, εδώ στη γη τουλάχιστον.